

תת"ע (ירושלים) 7855-01-25 - מדינת ישראל נ' אברהם מחפוד

תת"ע (ירושלים) 7855-01-25 - מדינת ישראל נ' אברהם מחפודשלוש ירושלים

תת"ע (ירושלים) 7855-01-25

מדינת ישראל

נגד

אברהם מחפוד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[05.03.2025]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה. די בכך כדי להביא לדחייתה.
 2. גם לגופם של דברים, לא מצאתי שיש בבקשה ממש.
 3. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהיעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
 4. אין חולק כי המבקש זומן כדין למשפטו. המבקש טוען כי נבצר ממנו להתייצב לדין, אשר היה קבוע ליום 05.02.2025, או למסור הודעה בדבר אי התייצבותו, מפאת מחלתו. לבקשה צורף אישור מחלה, שהופק בתאריך 13.02.2025, לפיו נעדר המבקש מעבודתו בין התאריכים 03.02.2025 עד 06.02.2025. ראשית, יש לציין כי אין במסמך שהוצג כדי להעיד שהמבקש לא יכול היה להתייצב למשפטו ועל אחת כמה וכמה כי נבצר ממנו להגיש בקשה לדחיית מועד הדין. אף אם חלה המבקש, היה עליו להקדים ולבקש את דחיית מועד הדין ולפעול בהתאם להחלטת בית המשפט. הדברים נכונים במיוחד שעה שלכאורה דבר המחלה היה ידוע למבקש ימים אחדים טרם מועד הדין. עוד יש לתהות, מדוע הוצא אישור המחלה שבוע לאחר סיומה ומדוע לא מיהר המבקש להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט מיד לאחר החלמתו. בנסיבות אלו, לא מצאתי הצדקה לאי התייצבות המבקש לדין.
 5. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא כפר בעבירה, לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין שנגזר על המבקש בהיעדרו הושת עליו הקנס המקורי בלבד החל על העבירה בה הורשע. על כן אני קובעת כי כשל המבקש מלהוכיח כי ייגרם לו עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.
 6. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.
- ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ה, 05 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.